

1/48 Scale Plastic Model Kit

item No. 8287

ProfiPACK edition

Spitfire je natolik ikonickým letounem, že jej dokáže rozpoznat asi každý. Tento elegantní stíhač se po nebi proháněl v aktivní službě třináct let v mnoha verzích. Kariéru zahajoval na sklonku vlády dvouplošníků a končil ji až s nástupem proudové éry.

Na začátku třicátých let minulého století se RAF rozhlížela po nástupci stárnoucích dvouplošných stíhacích letounů jako byl Hawker Fury. Potřeba výrazně rychlejších stíhačů byla evidentní mimo jiné i vzhledem k výkonům rychlých jednoplošných závodních hydroplánů, které dosahovaly běžně dvojnásobku maximální rychlosti standardního stíhače RAF. Jedním z nejúspěšnějších konstruktérů rychlých hydroplánů byl Reginald J. Mitchell, jehož Supermarine S.6B ustanovil 20. září 1931 světový rychlostní rekord výkonem 655 km/h. Britské ministerstvo letectví tedy pod dojmem takového výkonu vydalo v říjnu téhož roku specifikaci F.7/30, která vyhlášovala soutěž o nový stíhací letoun s maximální rychlostí alespoň 400 km/h. Navzdory tomuto požadavku připravilo sedm z osmi uchazečů do soutěže dvouplošník, jedinou výjimkou byl Supermarine Typ 224 Reginalda Mitchella. Bohužel se ukázalo, že jeho výtvar poháněný motorem Rolls-Royce Goshawk není dostatečně rychlý a také stoupavost byla zklamáním. RAF si proto vybrala dvouplošný Gloster Gladiator.

Od zklamání k úspěchu

Toto fiasko Mitchella od další práce neodradilo. Měl připravenou řadu vylepšení Typu 224, nicméně nakonec získal svolení firmy k projekci zcela nového stroje využívajícího rovněž nový motor Rolls-Royce PV12, základ slavného Merlinu. Ministerstvo letectví projevilo o navrhovaný Typ 300 zájem a 28. prosince 1934 vydalo specifikaci F.37/34, která umožnila stavbu prototypu vyzbrojeného čtveřicí křídelních kulometů. Následně však Mitchell obdržel specifikaci F.10/35, která změnila zadání na instalaci osmi kulometů. Tuto změnu bylo možno provést pouze za cenu odstranění možnosti nést bomby a zmenšení objemu palivových nádrží na 300 l. Toto rozhodnutí mělo za následek malý dolet, který provázal Spitfiry po dlouhá léta.

Supermarine Typ 300 letěl poprvé 5. března 1936. Prototyp s číslem K5054 vzletl z letiště Eastleigh a za jeho řízením seděl firemní šéfpilot, kapitán Joseph "Mutt" Summers. Po osmi minutách letu byl novým strojem natolik nadšen, že údajně prohlásil: „Nic na tom letadle neměňte!“. Po úspěšných zkouškách byla v červnu 1936 objednána první série 310 Spitfirů a jako první obdržela nové stíhače v srpnu 1938 19. squadrona z Duxfordu. V době vstupu Velké Británie do války s Německem (3. září 1939) bylo vyzbrojeno Spitfiry jedenáct squadron a na začátku května 1940 obdrželo tyto stroje dalších osm. Bohužel, Reginald J. Mitchell se již zavedení svého výtvaru do výzbroje RAF nedočkal. Zemřel 11. června 1937 ve věku 42 let a tíhu dalšího vývoje Spitfiru následně nesl Joe Smith.

Pozadu s vývojem

Vývoj Spitfiru byl průběžným procesem a zahrnoval četné změny. Po prvních verzích Mk.I a Mk.II dospěl vývoj do bodu, kdy bylo třeba učinit zásadnější krok. Výsledkem byl Mk.V, který však byl ve skutečnosti Mk.I poháněným výkonnějším motorem řady Merlin 45. Spitfire Mk.V se objevil ve službě na počátku roku 1941 a pomohl RAF reagovat na vývoj německých Bf 109. V září 1941 se však na obloze objevil dosud

neznámý německý stíhací letoun s hvězdicovým motorem. Byl to nový Fw 190A, který překonával všechny britské stíhačky včetně Spitfiru Mk.V. Ztráty RAF nad západní Evropou rychle rostly a krize byla natolik vážná, že RAF během listopadu 1941 ukončila většinu denních operací nad pevninskou Evropou.

První odpovědí RAF na novou situaci měl být připravovaný Spitfire Mk.VIII, ale konstrukční změny byly natolik výrazné, že nebylo možné rozběhnout v dostatečně krátké době sériovou výrobu. Řešení bylo nalezeno ve spojení dvoustupňového přeplňovaného motoru Merlin 61 s trupem Spitfiru Mk.Vc. Pro přestavbu byly vybrány dva letouny Mk.Vc, AB196 a AB197, jejichž trup byl zesílen, aby pojmul výkonnější a těžší motor. Letové zkoušky byly úspěšné a téměř okamžitě byla v červnu zahájena sériová výroba.

Hrozba z velkých výšek

Po Mk.V byl další vývoj Spitfiru hnán ještě před zjevením v podobě Fw 190A obavami z výškových bombardérů Luftwaffe. Ministerstvo letectví proto požadovalo variantu Spitfiru s přetlakovou kabinou. Dostala motor Merlin 47 pohánějící čtyřlístou vrtuli Rotol o průměru 3,27 m, která byla navržena tak, aby poskytovala zvýšený tah ve velkých výškách. Křídlo dostalo delší a zašpičatělé konce, které zvětšily rozpětí na 12,2 m, opět v zájmu zlepšení výkonů ve velkých výškách. Protože se hrozba výškového bombardování nenaplnila, bylo postaveno pouze 100 kusů Mk.VI a pouze dvě perutě (č. 124 a 616) jimi byly plně vyzbrojeny. Dalším vývojovým stupněm Spitfiru byl Mk.VII s přetlakovou kabinou mírně odlišné konstrukce a poháněný motorem Merlin 64 (F Mk.VII) nebo 71 (HF Mk.VII) s dvoustupňovým a dvourychlostním kompresorem.

Tato stavebnice: Spitfire Mk.VIII

Spitfire Mk.VIII byl v podstatě Mk.VII bez přetlakové kabiny. A protože se záhy ukázalo, že pro boj s novými Fw 190 bude „provizorní“ Mk.IX dostatečným řešením, byla výroba verze Mk.VIII odsunuta výhradně do továrny v Castle Bromwich.

Mk.VIII se od Mk.VII lišil jen málo, hlavním rozdílem byla změna tvaru směrovky se zašpičatělým vrcholem směrového kormidla. Některé rané exempláře z výroby měly také prodloužené zašpičatělé konce křídel, ale protože pro Mk.VIII neměly žádný význam a snižovaly odezvu křídélka na řízení i obratnost kolem podélné osy, dostala většina Mk.VIII standardní křídlo. Existovaly tři varianty Mk.VIII. Pro malé výšky (LF Mk.VIII), střední výšky (F Mk.VIII) a velké výšky (HF Mk.VIII). Lišily se použitým motorem, byly poháněny Merlinem 66, 63 a 70.

Obě hlavní palivové nádrže měly objem zvětšený o 50 l na celkových 436 l. S objemem křídelních nádrží to umožňovalo dolet 1060 km. Kromě toho bylo možno podvěsit pod trup aerodynamickou přídatnou nádrž o objemu 136, 409 nebo 773 l. S 409l nádrží se dolet prodloužil na 1900 km. Díky delšímu doletu se Mk.VIII lépe hodily pro operace na Dálném východě. Maximální únosnost pum byla 460 kg s jednou 220kg pumou na trupovém závěsníku a dvěma 110kg pod křídlem.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

* INSTR. SYMBOLY

* INSTRUKTION SINNBILDEN

* SYMBOLES

* 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

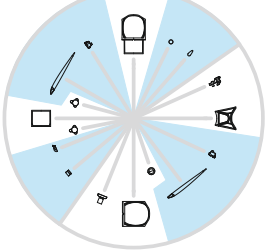
PIÈCES

部品

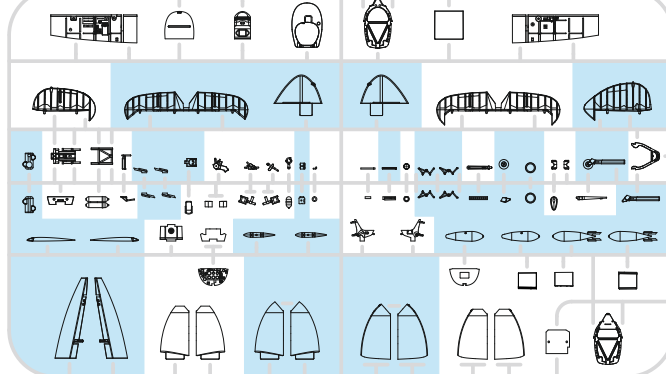
A>

8280 A

F>

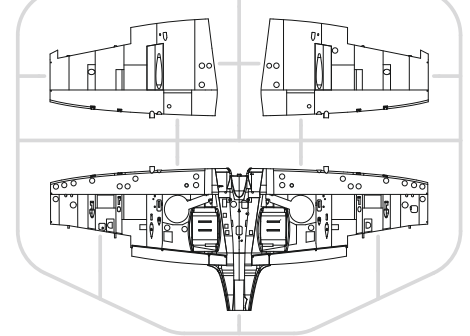
8280 F

PLASTIC PARTS

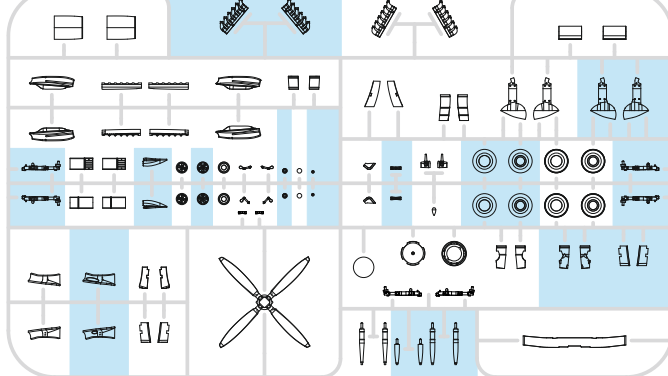
H>

8280 H

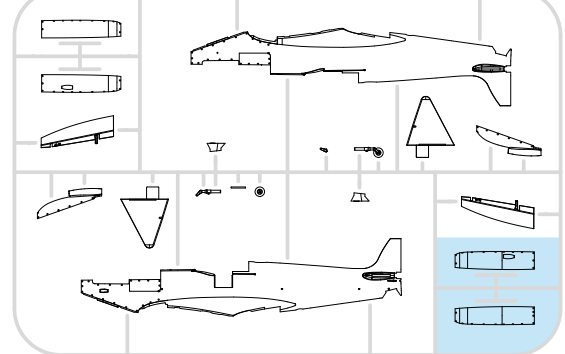
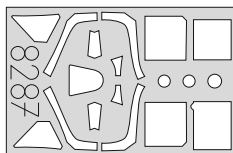
G>

8280 G

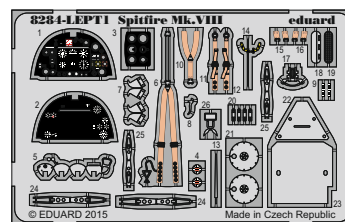

I>

8280 I

eduard
MASK

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

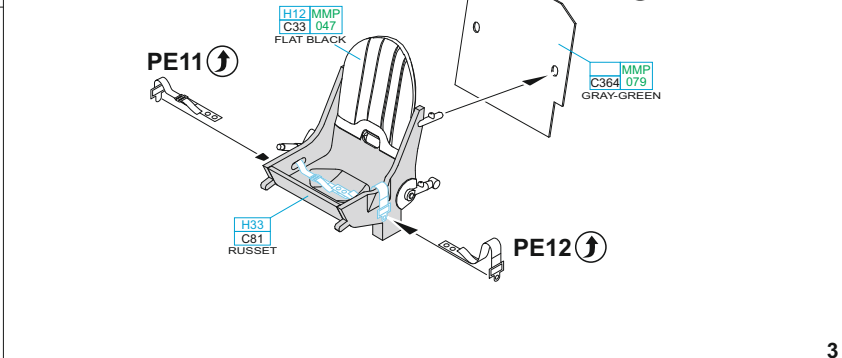
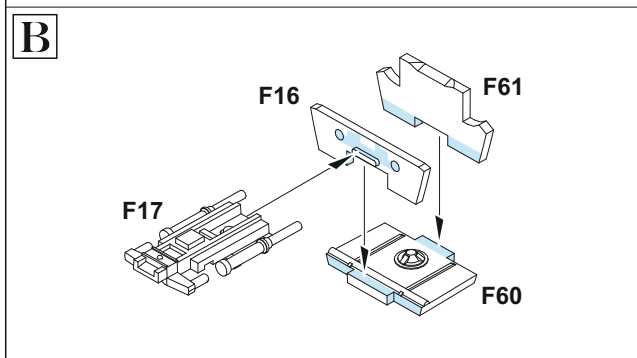
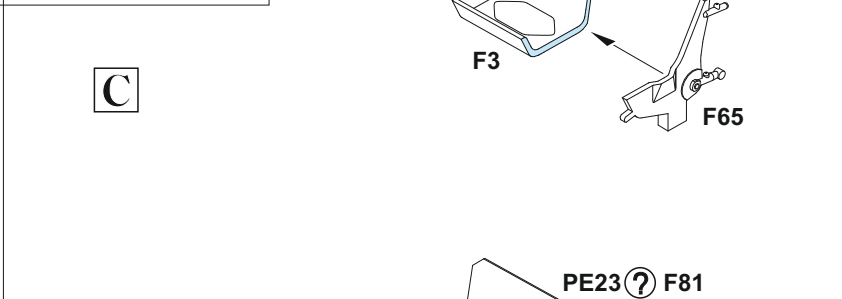
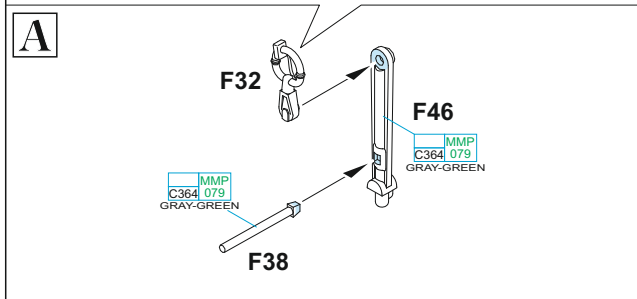
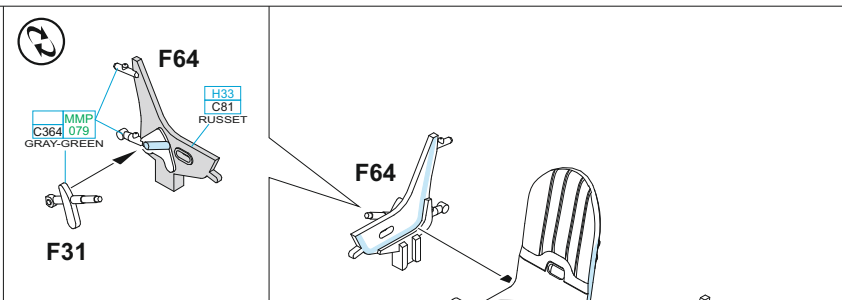
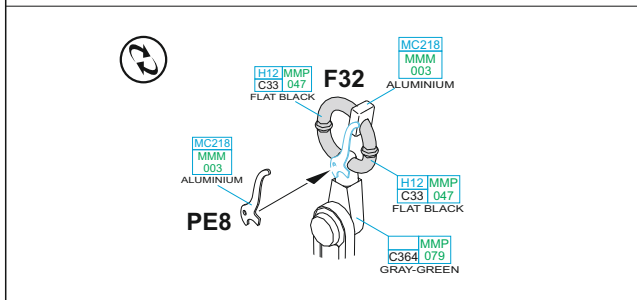
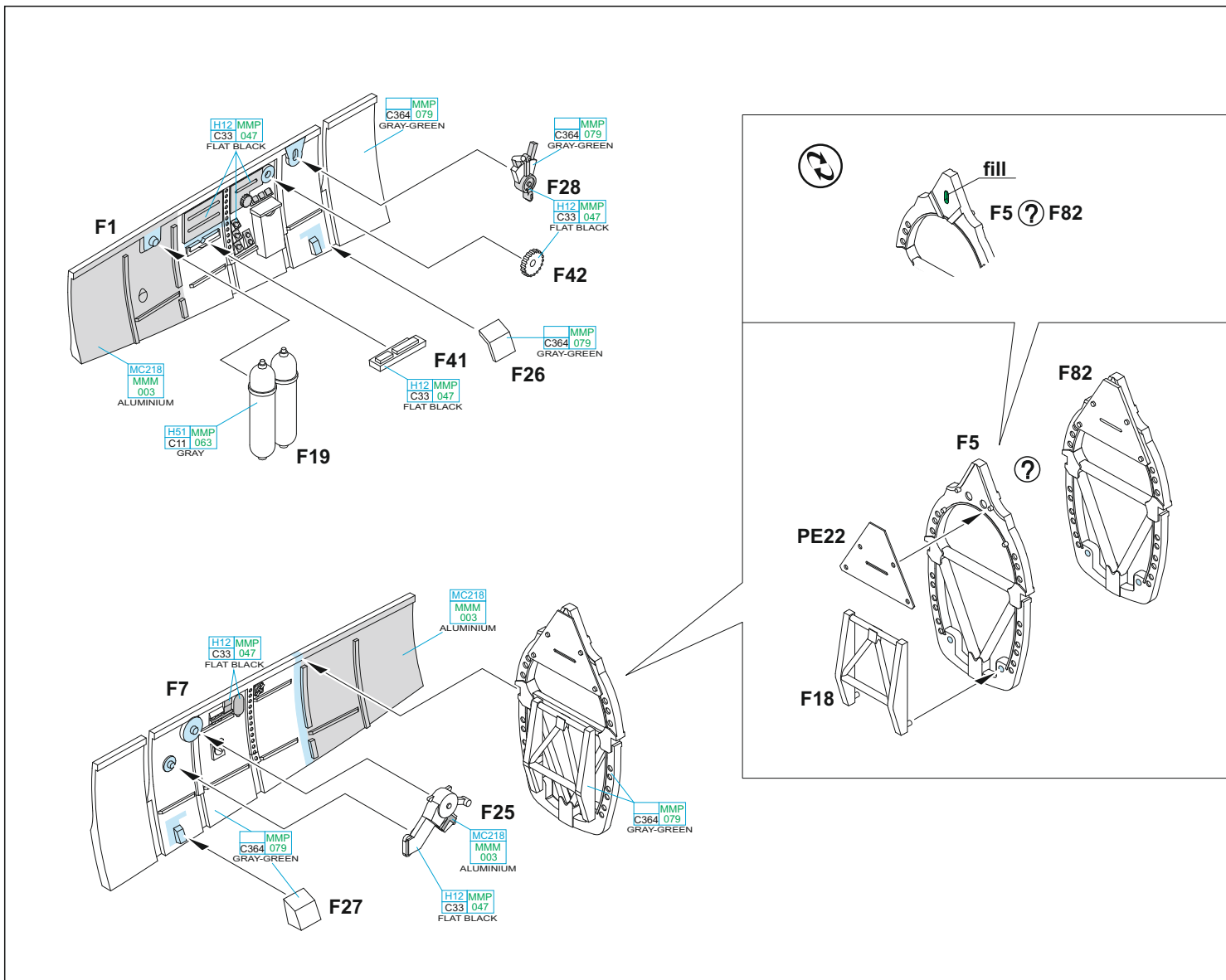
PEINTURE

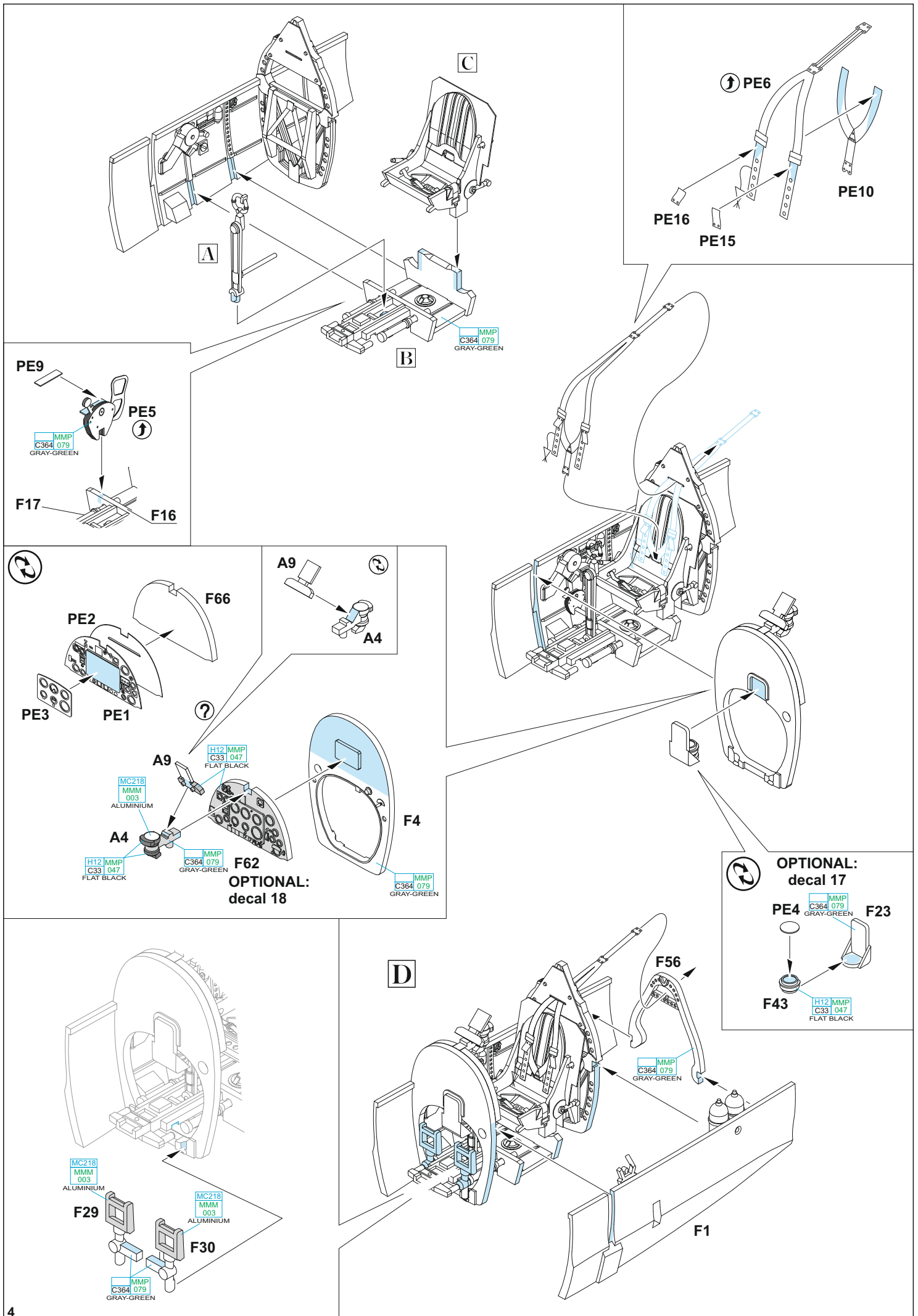

色

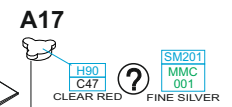
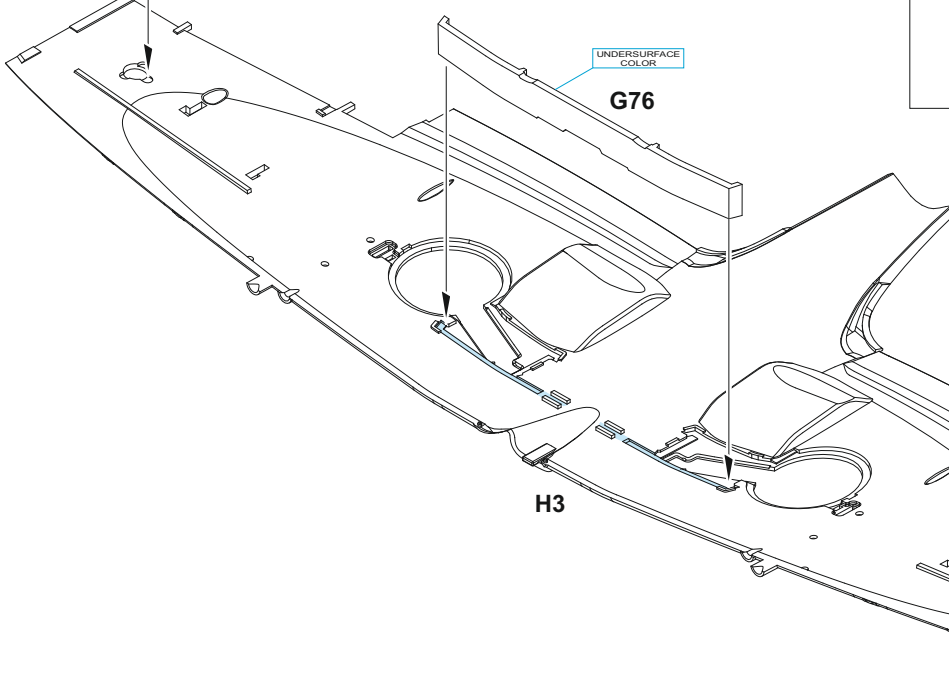
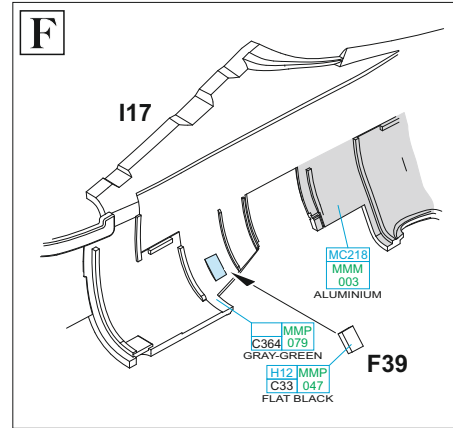
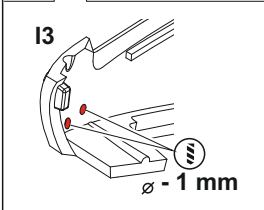
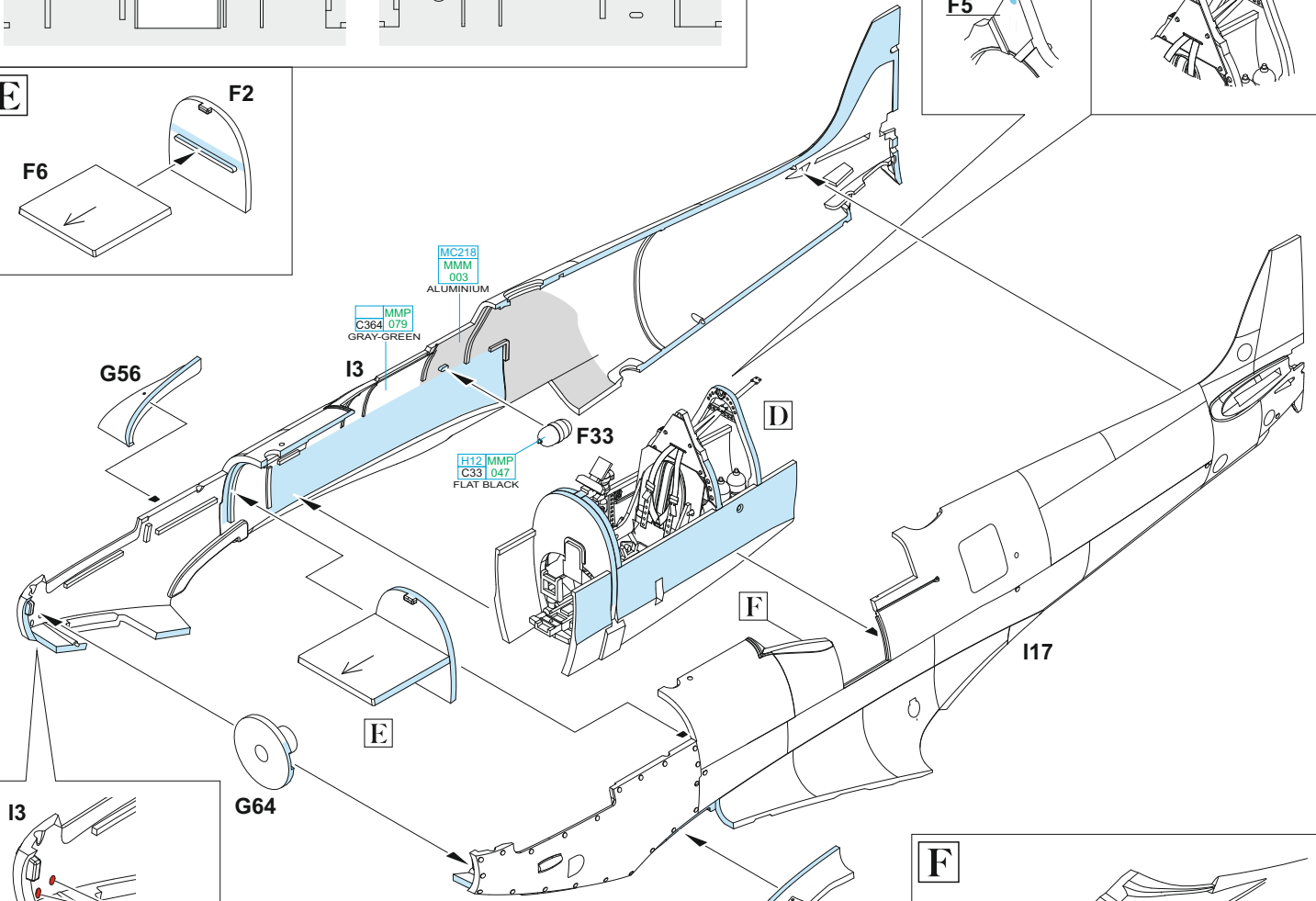
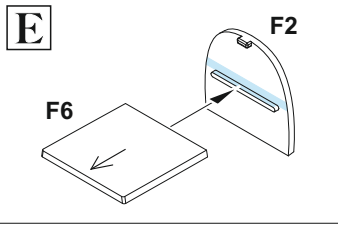
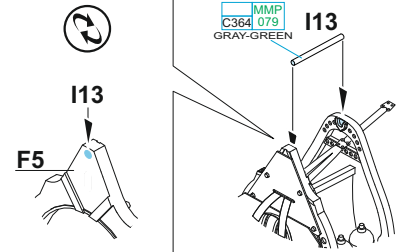
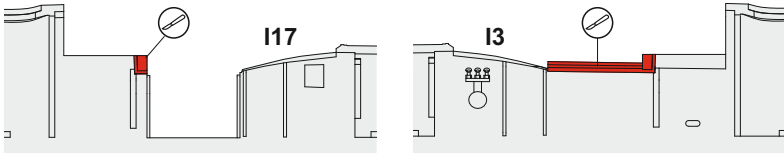
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H4	C4	MMP-007	YELLOW
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H13	C3	MMP-003	FLAT RED
H33	C81		RUSSET
H51	C11	MMP-063	LIGHT GULL GRAY
H71	C21	MMP-076	MIDDLE STONE
H72	C369	MMP-078	DARK EARTH
H77	C137	MMP-040	MIDDLE STONE
H84	C42		MAHOGANY
H90	C47		CLEAR RED
H94	C138		CLEAR GREEN
H327	C327	MMP-101	RED

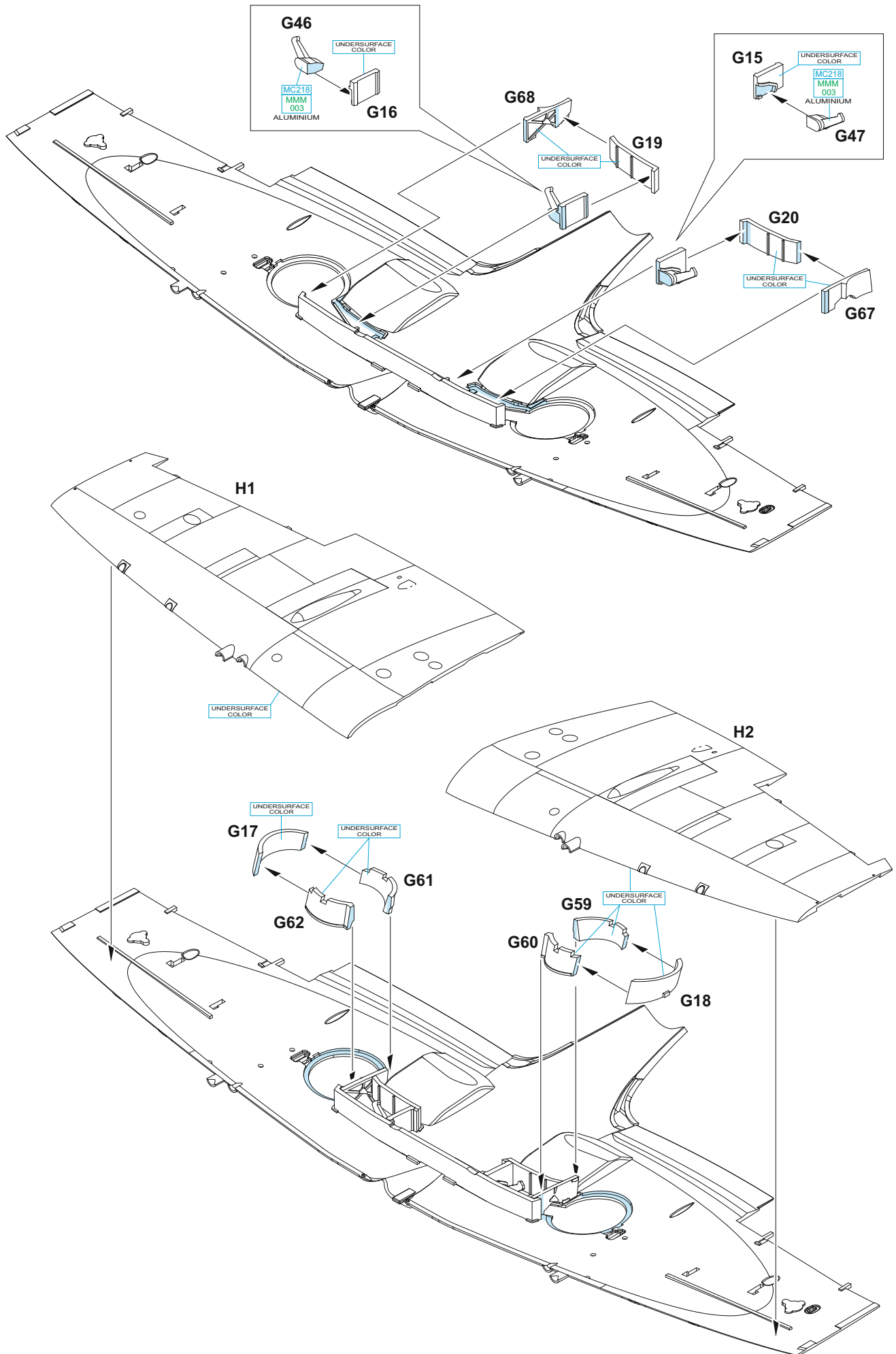
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H329	C329	MMP-041	YELLOW
H330	C361	MMP-077	DARK GREEN
H335	C363	MMP-094	MEDIUM SEAGREY
	C362	MMP-093	OCEAN GREY
	C364	MMP-079	GRAY-GREEN
	C370	MMP-092	AZURE BLUE
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC214		MMM-001	DARK IRON
MC218		MMM-003	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM201		MMC-001	SUPER FINE SILVER

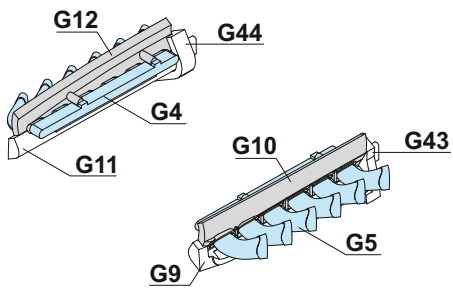
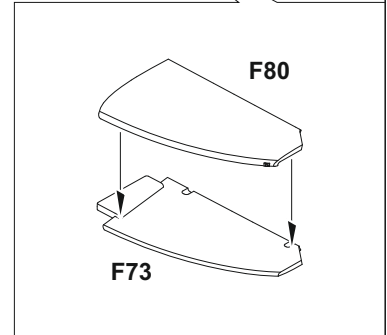
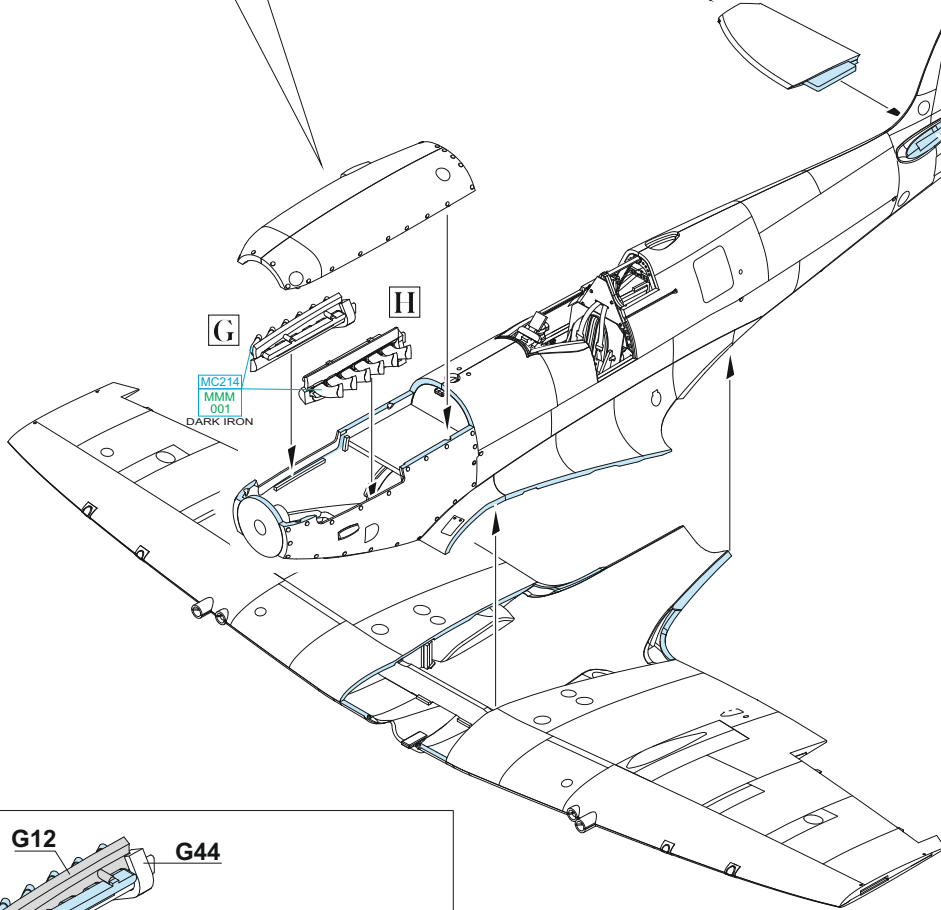
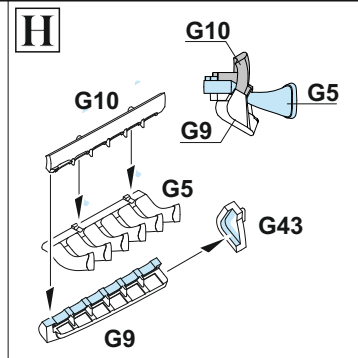
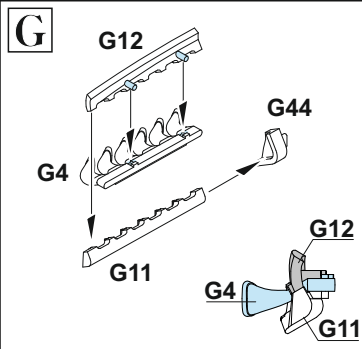
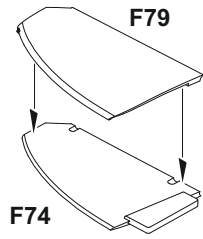
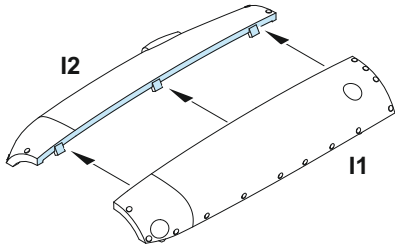

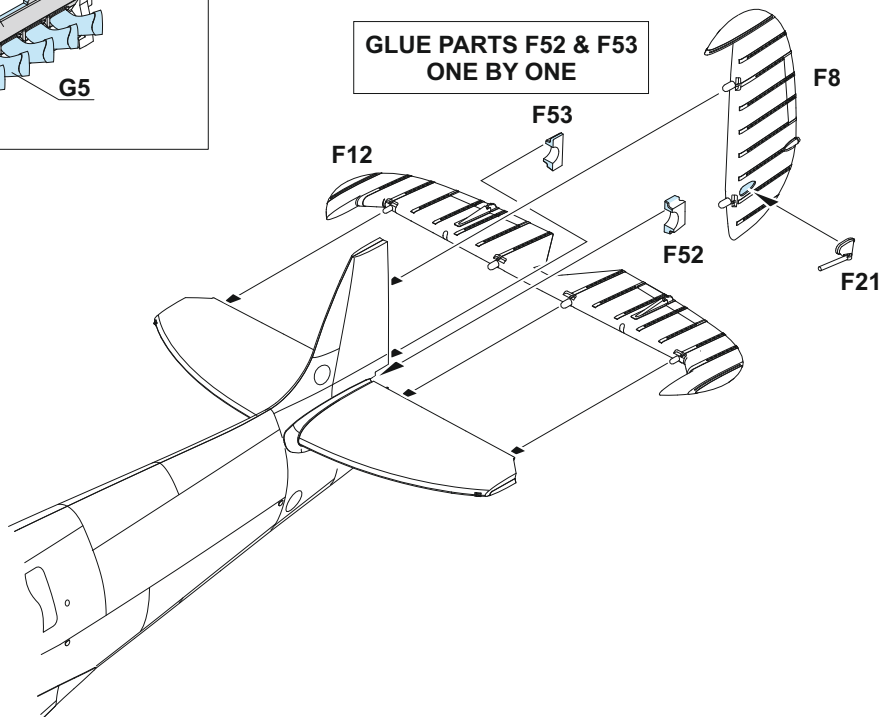
FOR CLOSED CANOPY ONLY

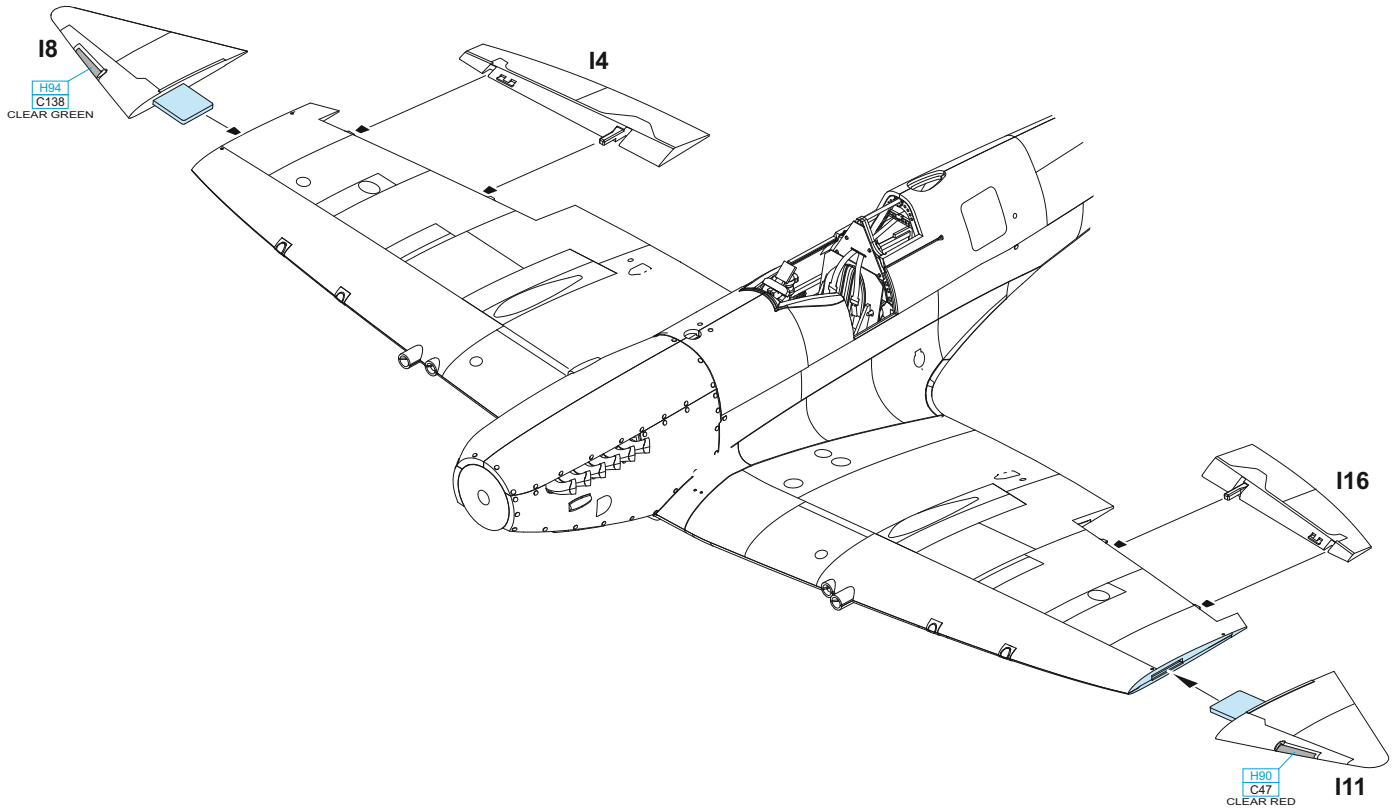

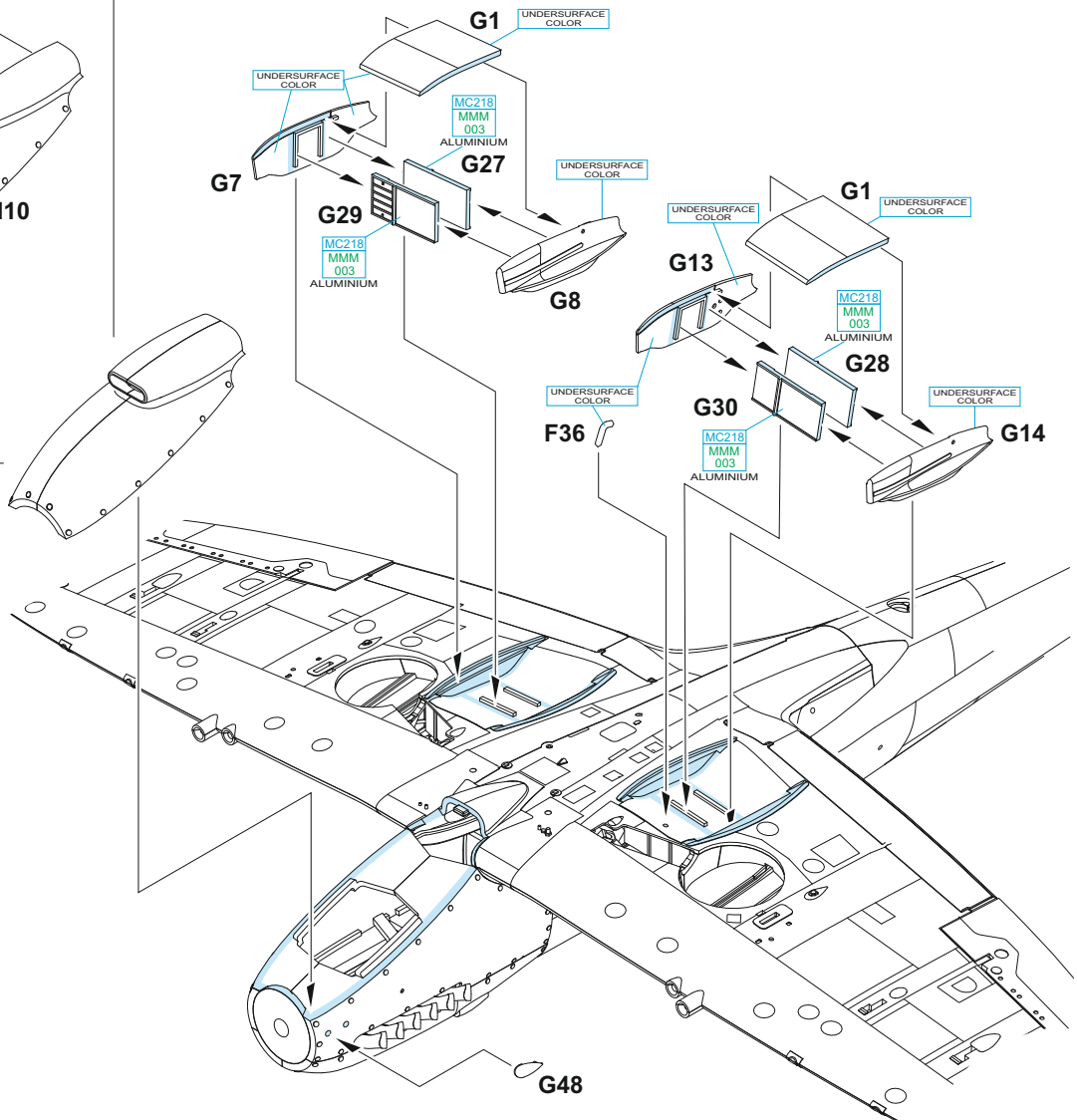
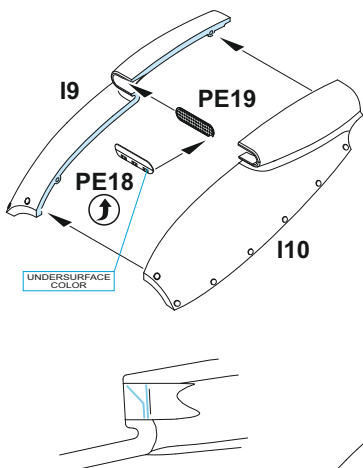

GLUE PARTS F52 & F53
ONE BY ONE

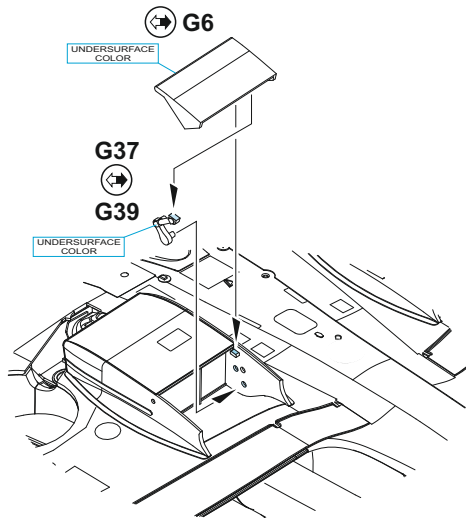
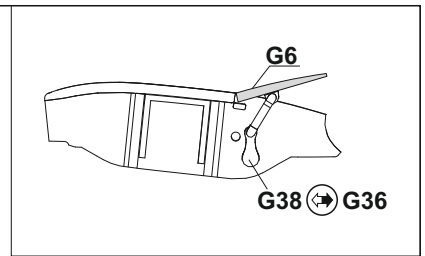
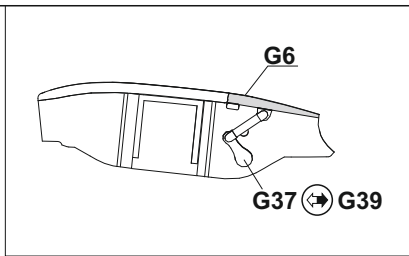

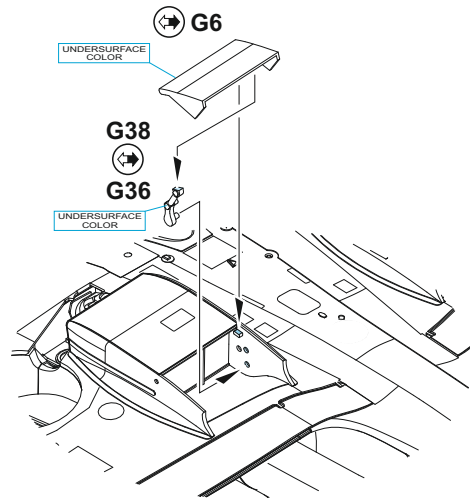
PE18, PE19 - MARKINGS **A, B, C, D** ONLY

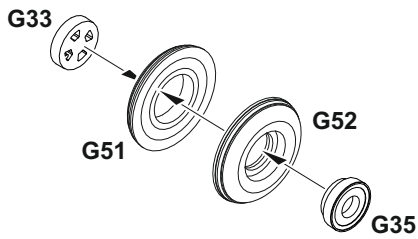

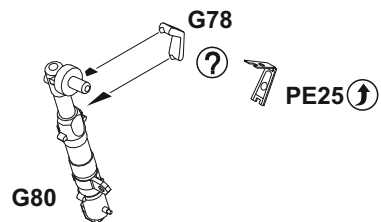
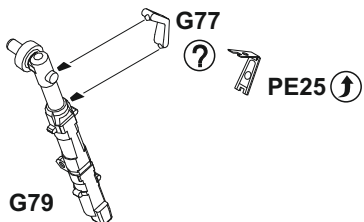
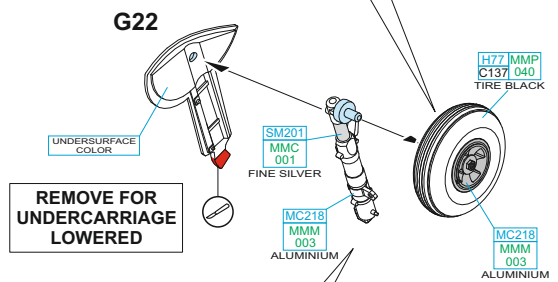
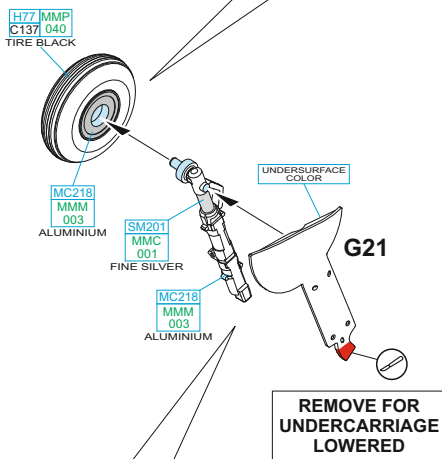
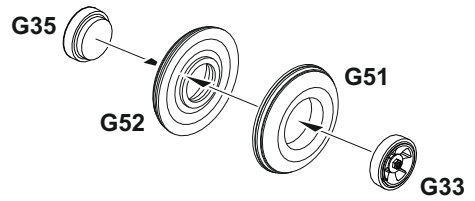
?

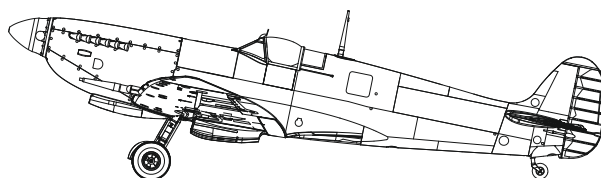
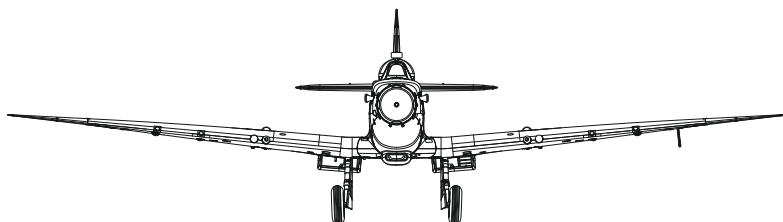
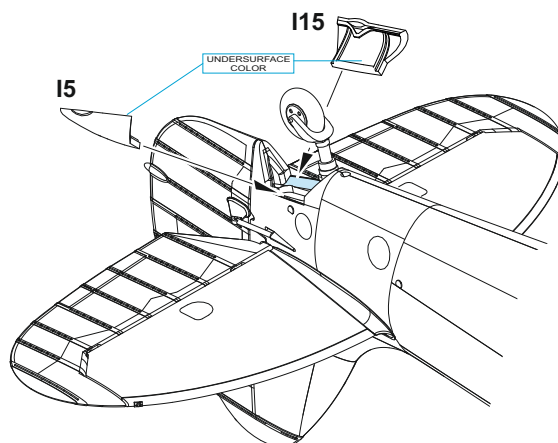
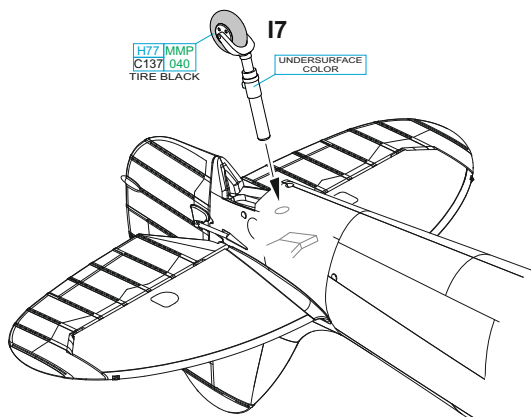
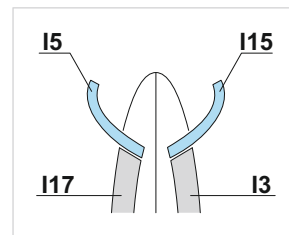
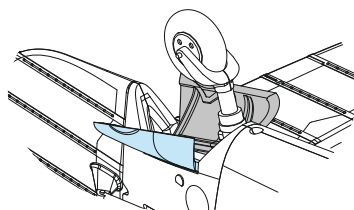
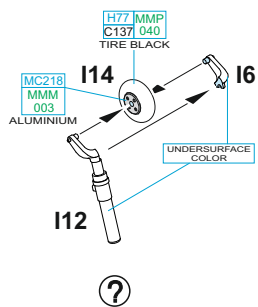
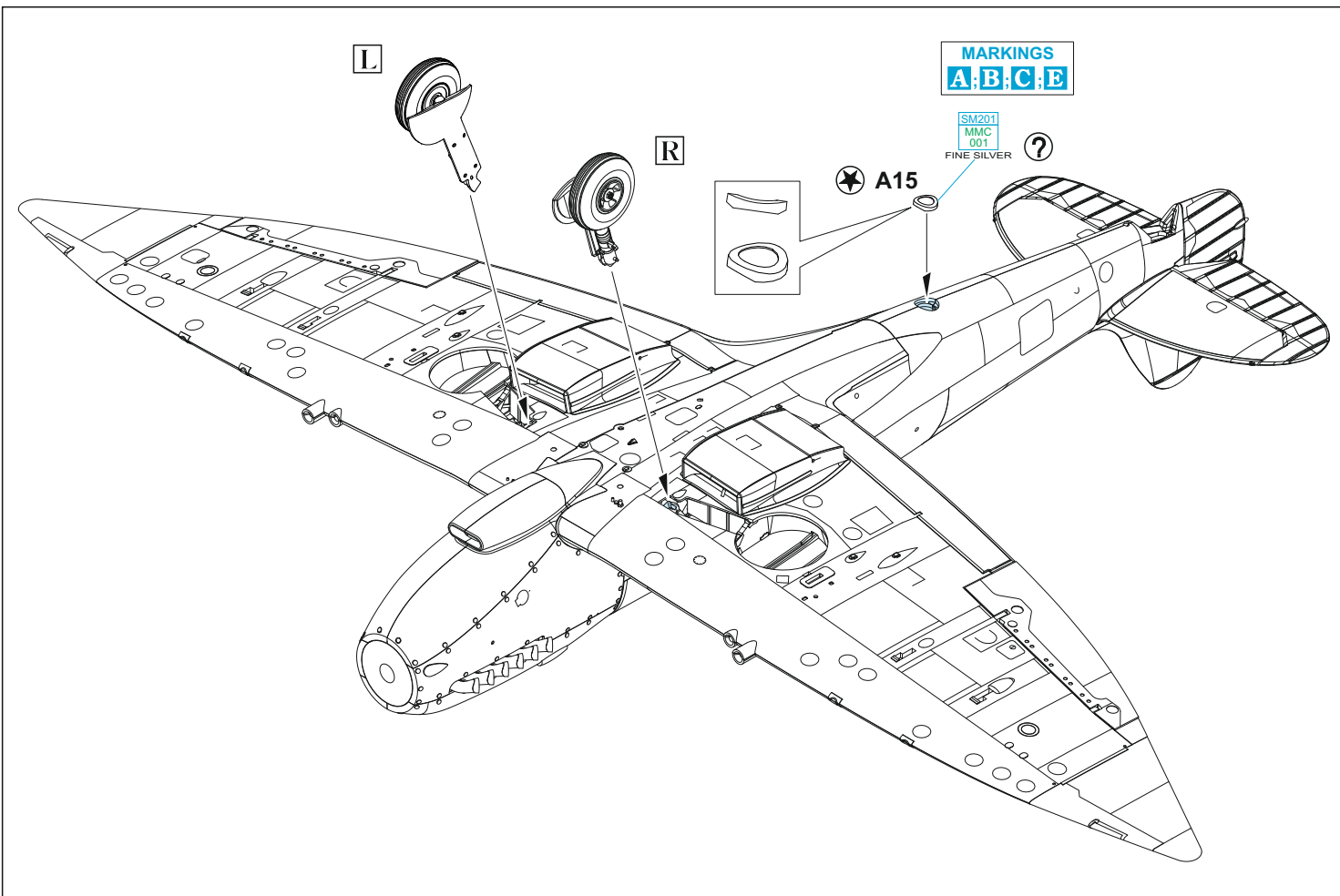

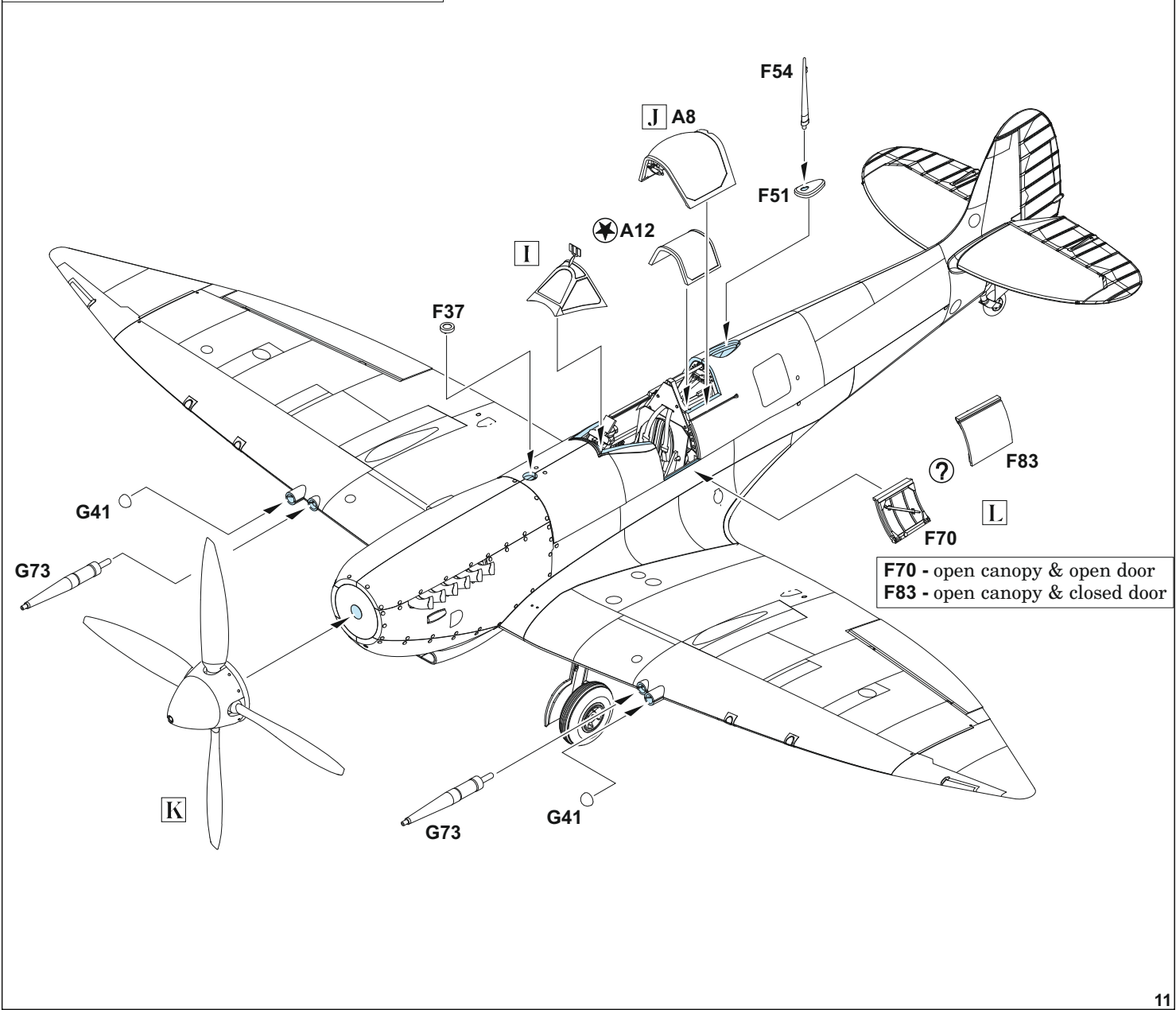
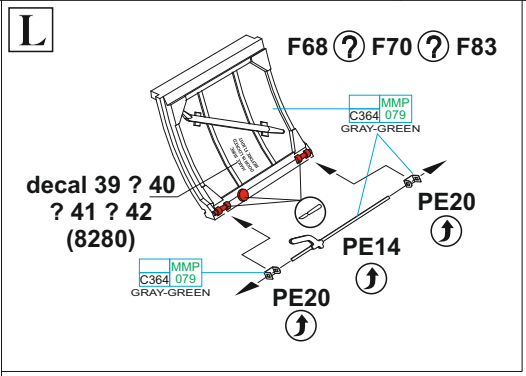
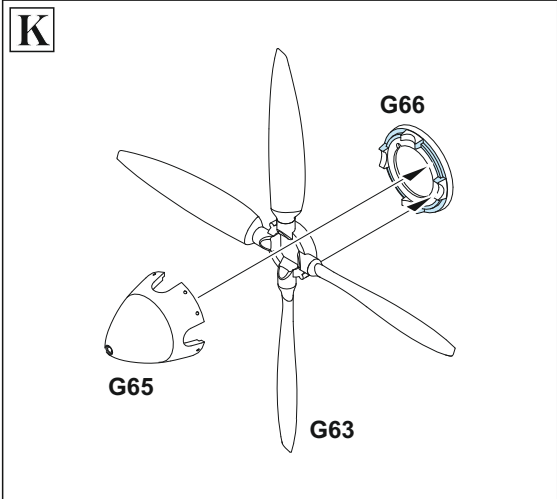
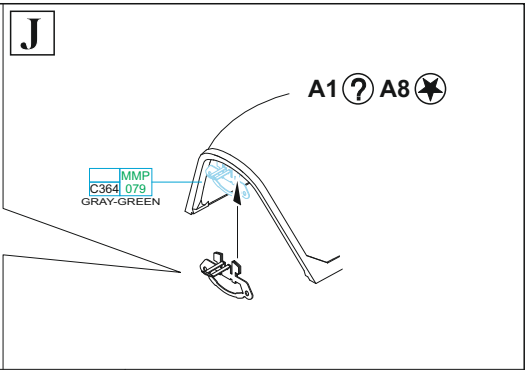
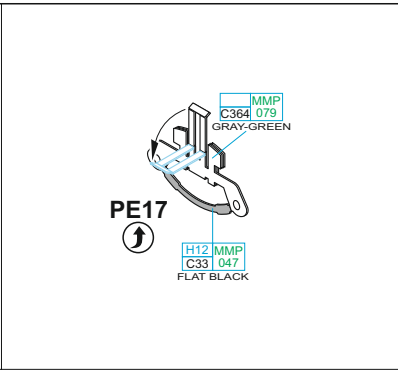
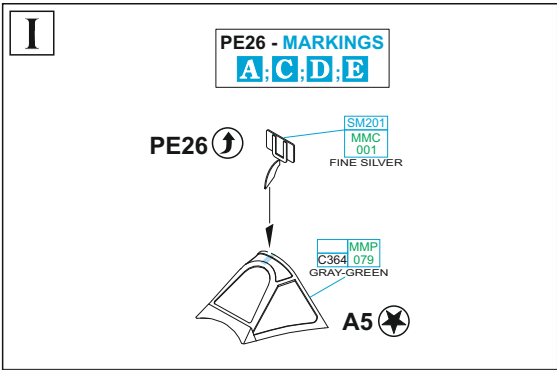
L

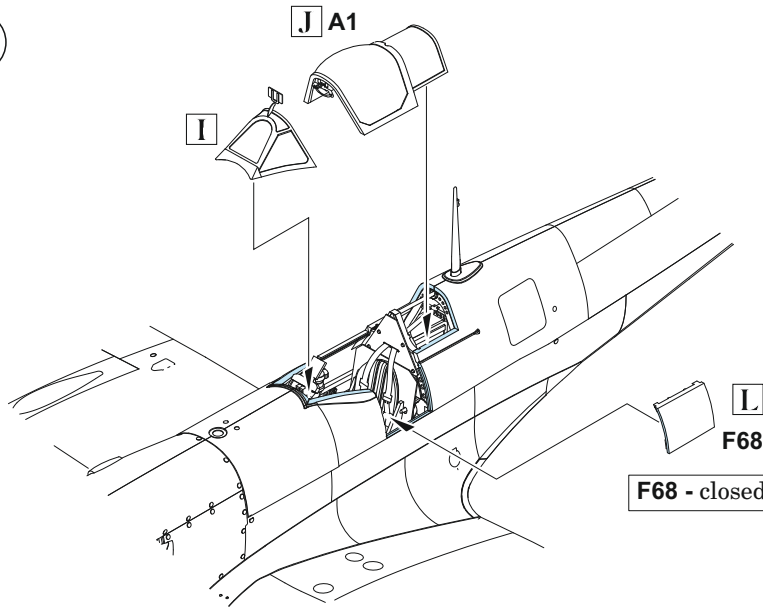
R

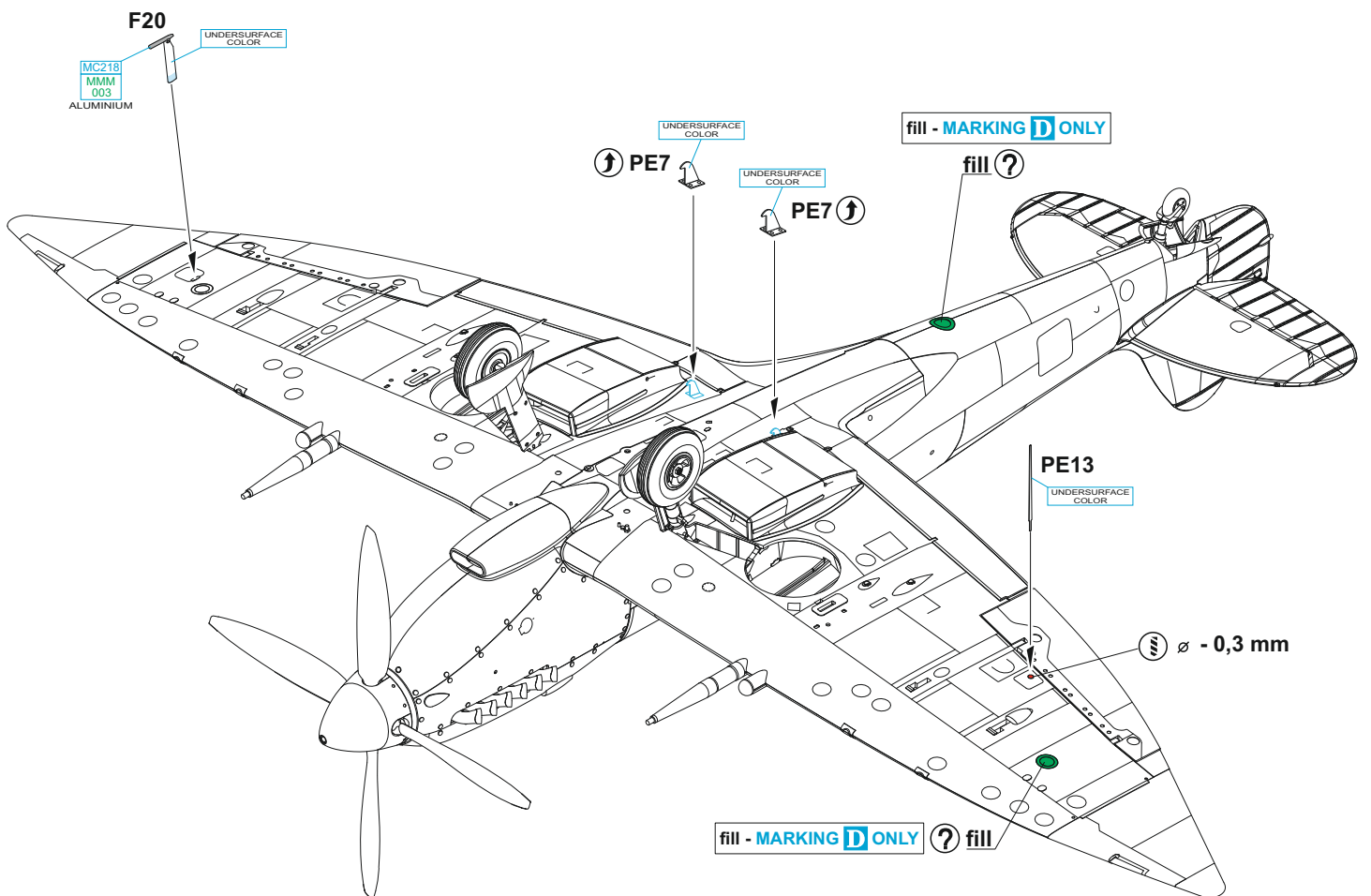

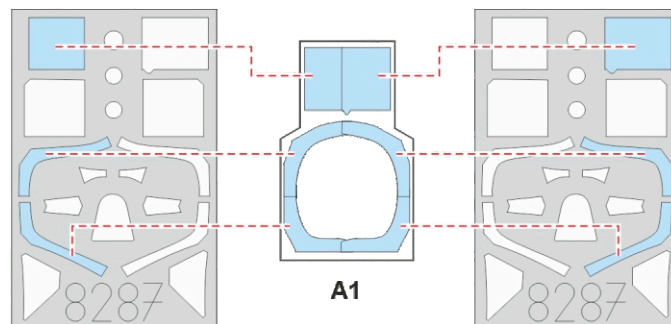
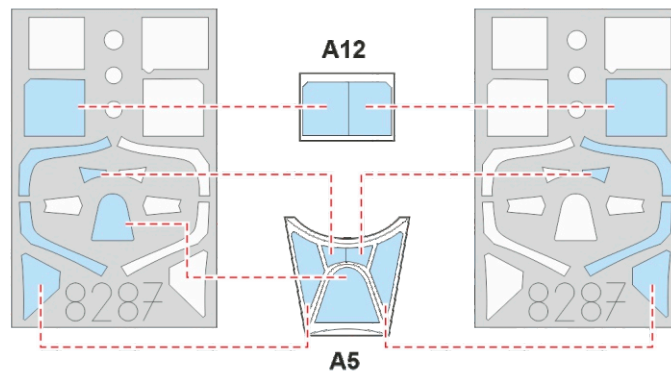
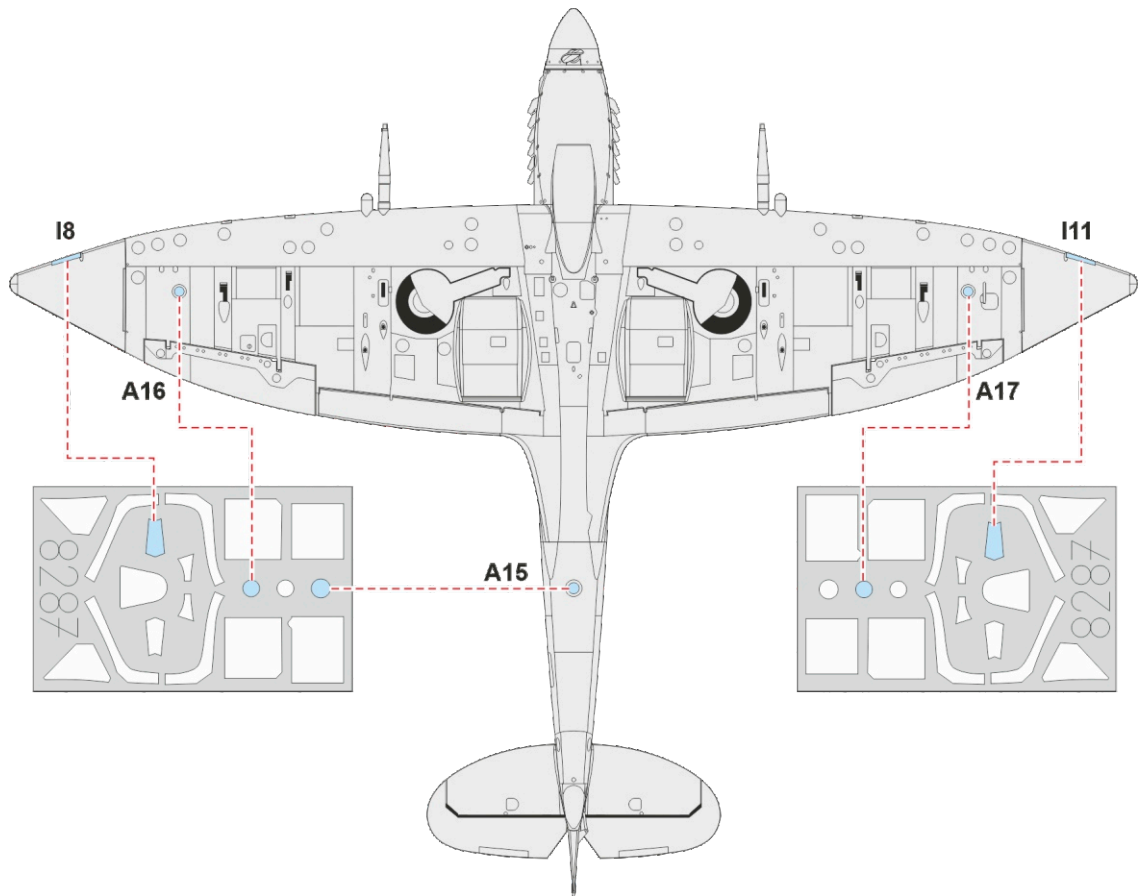

?

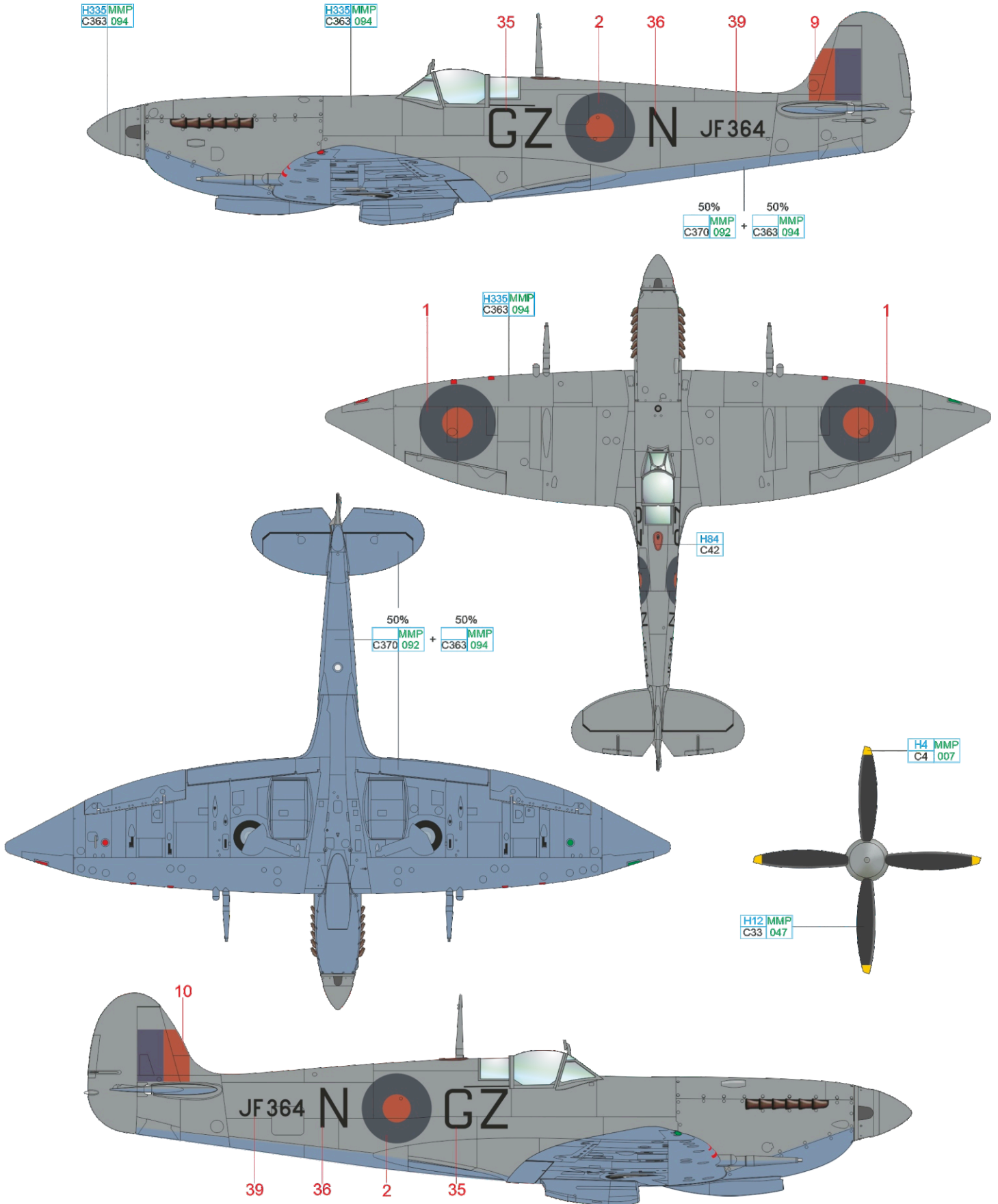
F68 - closed canopy & closed door

A JF364, No. 32 Squadron, Foggia, Itálie, začátek roku 1944

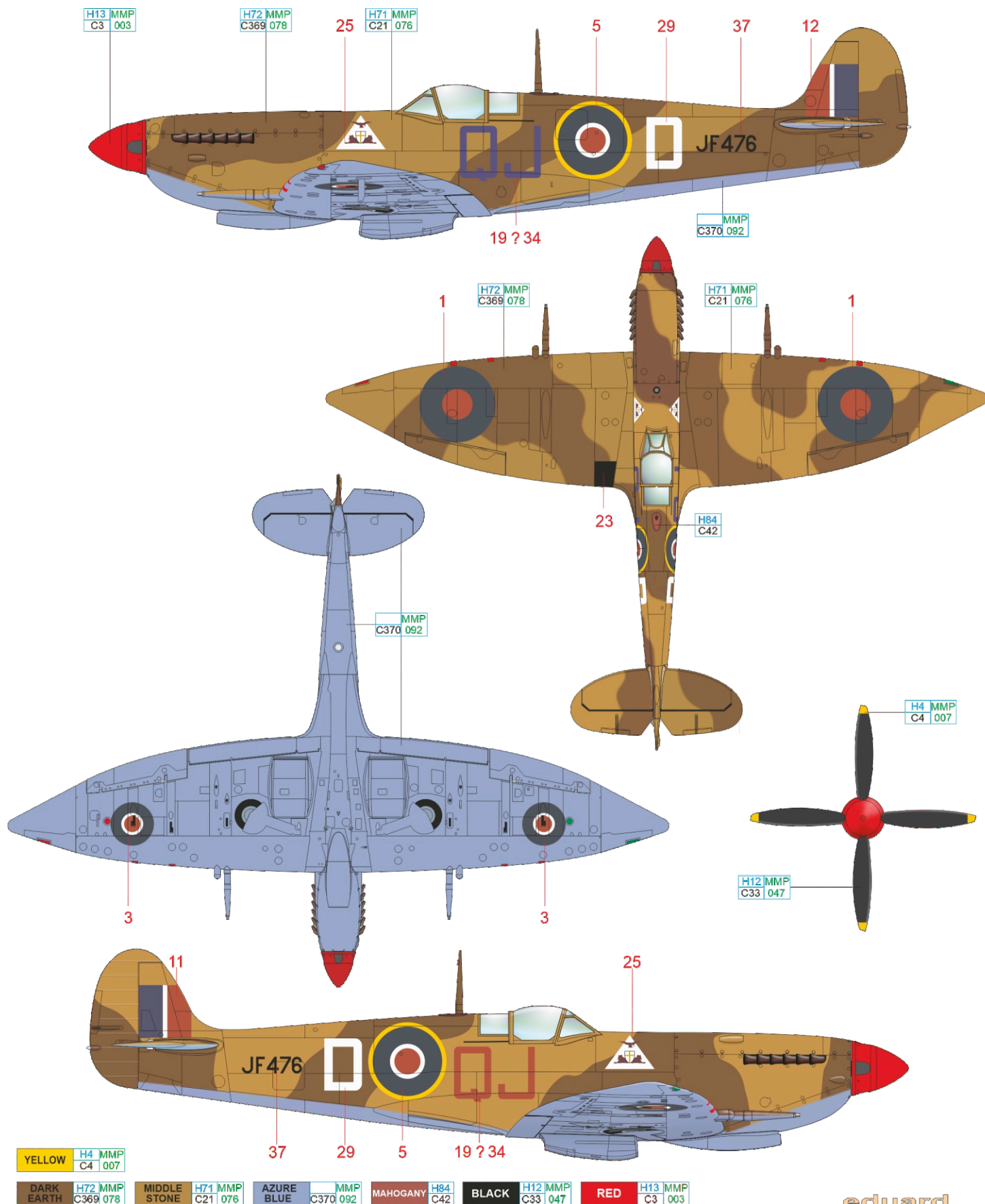
Tento Spitfire Mk.VIII v kamuflážním zbarvení používaném u stíhacích strojů létajících ve vysokých výškách, tzv. High altitude fighter camouflage scheme, používala No. 32 Squadron RAF. Horní a boční plochy kryla barva Medium Sea Gray, zatímco spodní plochy byly kamuflvány barvou PRU Blue. Výsostné znaky sestávající pouze z červené a modré barvy, byly jen na horních plochách křídla a na bocích trupu, bílá barva byla vynechána také u označení na kýlovce.

MEDIUM SEA GRAY H335 MMP C363 094 AZURE BLUE MMP C370 092 MAHOGANY H84 C42 YELLOW H4 MMP C4 007 BLACK H12 MMP C33 047

B JF476, No. 92 Squadron, Triolo, Sicílie, listopad 1943

Původní stíhací No. 92 Squadron, účastníci se bojů 1. světové války, byla v srpnu 1919 rozpuštěna. Dne 10. října 1939 byla ustavena jednotka se stejným číselným označením, jejíž výzbroj zpočátku tvořily Bristoly Blenheim. Již na počátku roku 1940 obdržela Spitfiry, s nimiž prošla boji nad Dunkerque a Bitvou o Británii. V únoru 1942 byla odeslána do severní Afriky, kde působila proti německým a italským ozbrojeným silám. Po ukončení bojů v Africe následovalo nasazení nad Maltou a Sicílií, poté byla jednotka nasazena nad Itálií. Rozpuštěna byla 30. prosince 1946 v rakouském Zeltwegu. Během 2. světové války dosáhla nejvyššího počtu sestřelů protivníka mezi perutěmi RAF, 317 vítězství. Stroje No. 92 Squadron nesly kamufláž Desert scheme. To tvořily barvy Dark Earth a Middle Stone na horních plochách, spodní plochy kryla barva Azure Blue. Barvu písmen kódového označení squadrony se nepodařilo jednoznačně určit, prameny uvádějí modrou i červenou. Na obou stranách trupu je znak Desert Air Force.

YELLOW H4 MMP C4 007

DARK EARTH H72 MMP C369 078

MIDDLE STONE H71 MMP C21 076

AZURE BLUE MMP C370 092

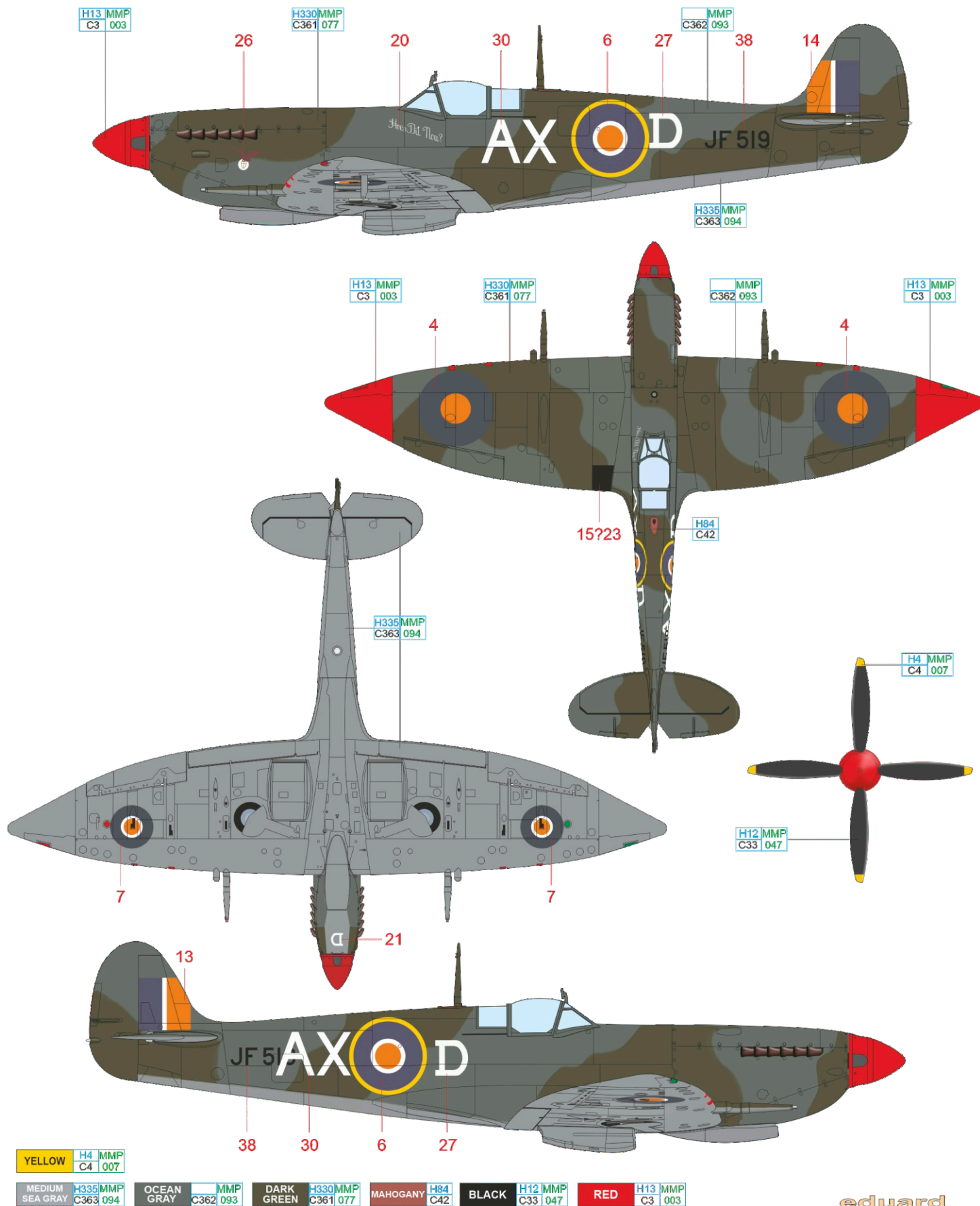
MAHOGANY H84 C42

BLACK H12 MMP C33 047

RED H13 MMP C3 003

C JF519, No. 1 Squadron SAAF, Trigno, Itálie, červen 1944

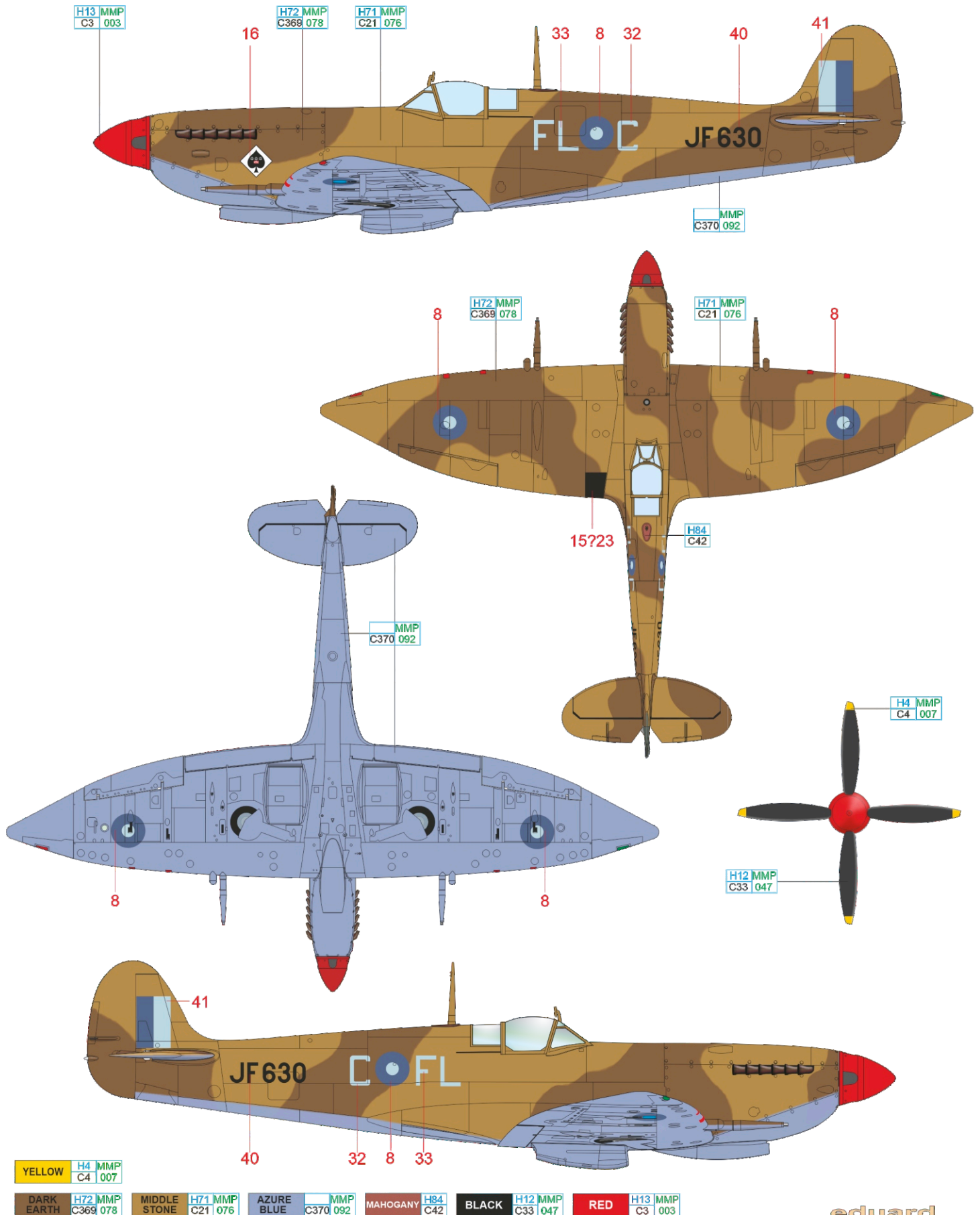
No. 1 Squadron SAAF vznikla v únoru 1940 přeznačením No. 6 Squadron SAAF, vyzbrojené Hawkerly Hurricane a Fury. Již v polovině roku 1940 se piloti této jednotky zapojili do bojů nad severní Afrikou. Na přelomu let 1942 a 1943 dostala squadrona do výzbroje Spitfiry, s nimiž pokračovala v bojích pod africkým sluncem, následovalo nasazení nad Maltou a Sicílií. Válečné působení jednotka ukončila na území Itálie. Po 2. světové válce zůstala ve službě, nejprve se Spitfiry, jež postupně nahradily letouny Vampire, Sabre a Impala a v dubnu 1975 byla přezbrojena na francouzské Mirage F.1. Rozpuštěna byla 25. listopadu 1997 na základně Hoedspruit. Spitfiry Mk.VIII, jež používala No. 1 Squadron SAAF nad Itálií, nesly kamuflážní schéma Day Fighter scheme. Horní plochy byly nastříkány barvami Ocean Grey a Dark Green, spodní plochy pak barvou Medium Sea Gray. Konce křídel Spitfirů této jednotky byly natřeny červenou barvou.

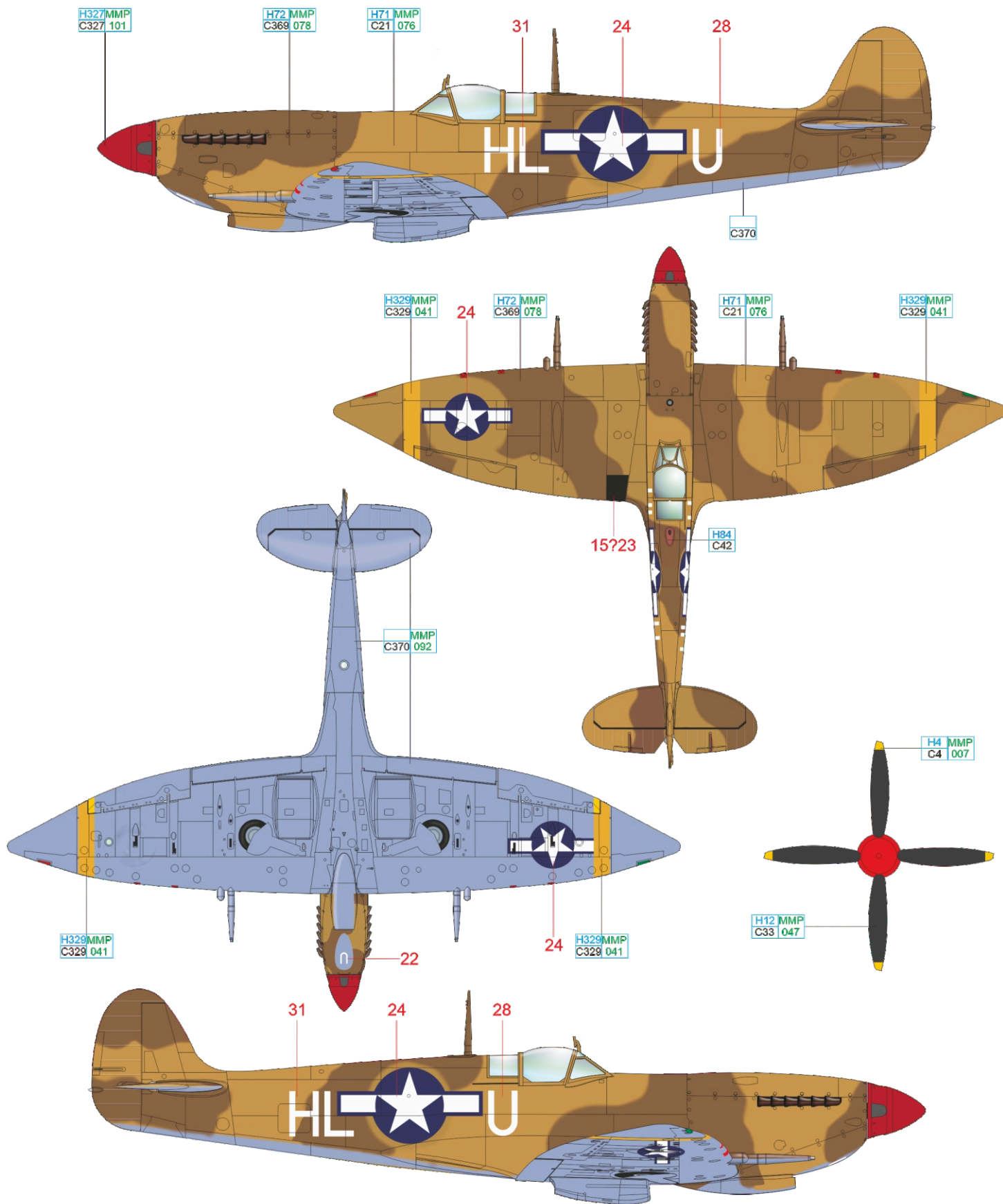
D JF630, F/O L. Cronin, No. 81 Squadron, Palel, Indie, březen 1944

V listopadu 1943 byla No. 81 Squadron přesunuta ze Sicílie do Egypta, kde byla vybavena stroji Spitfire Mk.VIII. Podle rozhovoru s Larrym Croninem, bývalým pilotem No. 81 Squadron, si tento stroj ponechal tzv. Desert camouflage scheme a všechny stroje, jež tato jednotka obdržela, pocházely ze série JF a měly prodloužené konce křídel a kulatou směrovku. Většina zdrojů se přitom shoduje, že stroje, používané touto jednotkou nesly kamufláž tvořenou barvami Dark Earth, Dark Green a Medium Sea Gray, přičemž pravděpodobně vycházejí z rozkazu vydaném 4. dubna 1944 velitelstvím RAF v New Delhi. Tento rozkaz byl vydán tři měsíce po příjezdu No. 81 Squadron na toto bojiště a přibližně měsíc po pořízení fotografií Croninova stroje.

E 308th Fighter Squadron, 31st Fighter Group, Castel Volturno, Italy, 1944

308th FS byla vyzbrojena stroji P-39 a P-40. Výkony těchto letounů však nestačily na německé protivníky, což vedlo k poměrně rychlému přezbrojení na Spitfiry Mk.V. S nimi se celá 31st FG zúčastnila dvou měsíců těžkých bojů nad severní Francií. Následně byla převelena do Gibraltaru, odkud odstartovala v rámci vylodění Spojenců v severní Africe (operace Torch) k přeletu do Alžírsko. Následovaly boje proti silám Osy v severní Africe. V květnu 1943 obdržela 308th FS Spitfiry Mk.VIII, s nimiž bojovala nad Sicílií a Itálií. V březnu 1944 byly Spitfiry nahrazeny letouny P-51 Mustang, s nimiž létali piloti 308th FS až do konce války.

YELLOW H4 MMP C4 007

DARK EARTH H72 MMP C369 078

MIDDLE STONE H71 MMP C21 076

AZURE BLUE MMP C370 092

MAHOGANY H84 C42

YELLOW H329MMP C329 041

BLACK H12 MMP C33 047

RED H327MMP C327 101

eduard

Eduard goodies for

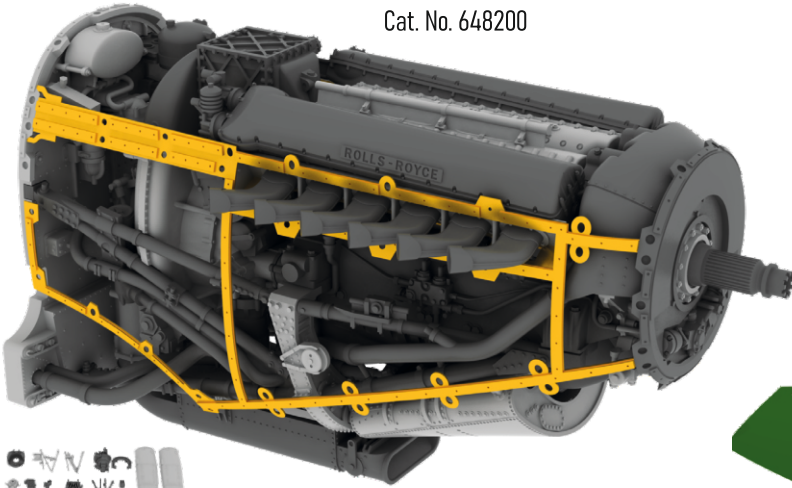
Spitfire HF Mk.VIII 1/48

- 49708 Spitfire Mk.VIII (PE-Set)
- 644017 Spitfire Mk.VIII LööK (Brassin)
- 648099 Spitfire exhaust stacks fishtail (Brassin)
- 648115 Spitfire wheels - 4 spoke (Brassin)
- 648118 Spitfire wheels - 4 spoke w/pattern (Brassin)
- 648120 Spitfire - radio compartment (Brassin)
- 648199 Spitfire Mk.VIII cockpit (Brassin)
- 648200 Spitfire Mk.VIII engine (Brassin)
- 648201 Spitfire Mk.VIII gun bays (Brassin)
- 648338 Spitfire Mk.VIII top cowl (Brassin)
- 648380 Spitfire Mk.VIII / IX cockpit door (Brassin)
- 648589 Spitfire Mk.I undercarriage legs BRONZE (Brassin)
- 3DL48039 Spifire Mk.VIII SPACE (3D Decal Set)
- D48048 Spitfire Mk.VIII over Europe (Decal Set)
- D48049 Spitfire Mk.VIII over Pacific (Decal Set)

Cat. No. 644017

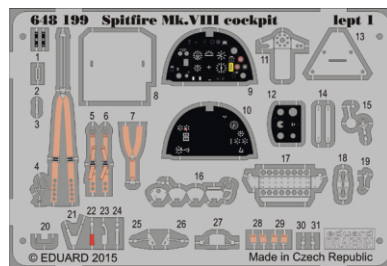
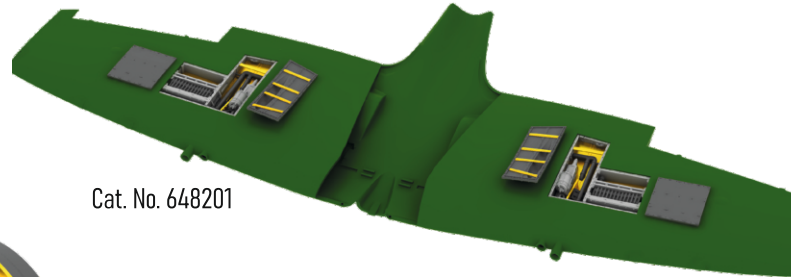
Cat. No. 648200

Cat. No. 648859

Cat. No. 648201

Cat. No. 648199

